

Téma Deníku: Projekt TECHNOhrátky – cesta, která vede k řemeslům

„Rodinná“ škola, která nevychovává nezaměstnané

„Učitelé si váží práce a na výuce je to vidět,“ říká ředitelka školy Jana Sýkorová

Na návštěvě

Třemošnice – V čele Střední odborné školy a Středního odborného učiliště technického v Třemošnici stojí **Jana Sýkorová** (na portrétním snímku). Matematicka, kterou technická škola neděsí. Naopak, její vedení má pevně v rukách. Přestože i ona se potýká s úbytkem žáků v učebních oborech, na prestiži školy, o kterou se zasloužila, to rozhodně není znát.

„Pokud budeme chtít zachovat současnou skladbu tříletých a čtyřletých oborů, otevíráme sedm tříd. Vždy u nás

městnanci znají velice dobře všechny žáky a mají dostatečný prostor se jim věnovat. Ve školním areálu je navíc všechno na dosah včetně tělocvičny a domova mládeže, takže odpadájí dlouhé přesuny.

„Hlásí se k nám pedagogové až z Ostravy, Šumperka či Domažlic. Učitelé si váží práce a na výuce je to vidět. Kapacitně jsme sice malá škola, kvalita výuky tím však rozhodně netrpí. Dvě získané prestižní národní ceny za kvalitu a společenskou odpovědnost jsou tím nejlepším důkazem,“ připomíná Jana Sýkorová.

„Za posledních pět let neskončil žádný z našich absolventů na úřadu práce!“

Josef Češka, vedoucí učitel odborného výcviku

bude studovat okolo 160 žáků. Od roku 2017 se sice populační křivka změní a bude to lepší, ale momentálně zažíváme opravdu boj o každého žáka,“ říká ředitelka Jana Sýkorová.

Třemošnice není Zapadákov

V Třemošnici žije 3500 obyvatel, ale určité to není žádný Zapadákov. Naopak – velkou předností školy je rodinná atmosféra. Její pedagogové a za-

O podobném vybavení si jiná učiliště nechávají jen zdát.

„Obrovskou předností naší školy je, že neprodukuje nezaměstnané. Za posledních pět let neskončil žádný z našich absolventů na úřadu práce! Odcházejí buď studovat na vysokou školu, nebo do partnerských firem. Nacházíme se ve strojařském regionu, kde je množství firem, které mají o naše žáky zájem. Ti navíc pobírají od zaměstnavatelů stipendium ve výši od jednoho až do dvou tisíc korun, což je pro ně nepochybně motivující,“ poukazuje na úspěšné výsledky třemošnických absolventů Josef Češka, vedoucí učitel odborného výcviku.

V současné době je největší zájem především o obráběče

kovů, mechanik seřizovače a nástrojaře. Například Kovo-lis Hedvikov aktuálně poptává padesát nových pracovníků, což je na tento region vysoké číslo.

Nabízí unikátní obory

Třemošnická škola nabízí několik unikátních oborů. Jedním z nich je operátor dřevařské a nábytkářské výroby. Zaměření učňů tohoto oboru zakončeného maturitou je široké – kromě samotné práce se dřevem se totiž věnují i navrhování a konstrukcím nábytku.

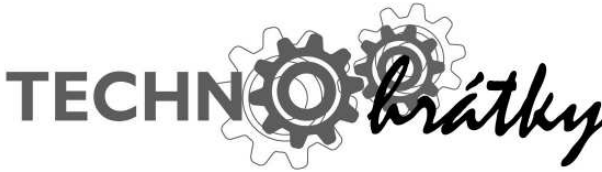
„Nemusí z nás být jen truhláři, ale můžeme pracovat na linkách, za počítačem, ve dřevozpracujících firmách, navrhovat a rýsovat nábytek. Je to komplexní práce, kdy zákazníkovi navrhnete nábytek na míru, nakreslíte a pak i vyrobíte,“ přibližuje výhody čtyřletého studia tohoto oboru letošní absolvent Tomáš Novotný.

Vizitka školy

Adresa: Střední odborná škola a Střední odborné učiliště technické, Třemošnice
Sportovní 322
538 43 Třemošnice

Kontaktní údaje:
Tel.: +420 469 661 731
E-mail: skola@sos-tremosnice.cz
Web: www.sos-tremosnice.cz
Ředitel: RNDr. Jana Sýkorová

Co jsou TECHNOhrátky?

Bude mít Pardubický kraj v příštích letech dostatek řemeslníků? Nestanou se zcela nedostatkovým zbožím? Jak zabránit úbytku či stagnaci některých technických oborů a podpořit zájem mladé generace o jejich studium?

Odpověď nabídne projekt TECHNOhrátky!

Odbor školství a kultury Pardubického kraje zahájil v květnu 2013 unikátní kampaň na podporu technického vzdělávání a stipendii podporovaných řemesel. Až do prosince letošního roku se do ní zapojí deset vybraných středních odborných škol z Pardubicka, Chrudimska, Ústeckoorlicka a Svitavska.

Opsáno z tabule

Podpis na kulisách v Divadle ABC

Třemošnice/Praha – Stopy šikovných rukou třemošnických žáků objeví také návštěvníci Divadla ABC v Praze. Budoucí truhláři totiž pro potřeby této scény vyrobili v roce 2009 zbrusu nové kulisy. Pozoruhodné je, že školu v tomto případě oslovilo samo vedení divadla. „Někdy jsme opravdu překvapeni, jak se na nás někteří zájemci propracují. Od září 2013 k nám například chodí na obor strojírenství český chlapec dlouhodobě žijící v Brazílii, který si kontakty a informace o škole našel prostřednictvím internetu,“ vysvětluje ředitelka Jana Sýkorová.

Na zkušenou jezdí do Evropy

Třemošnice – Třemošničtí žáci mají jedinečnou příležitost konfrontovat své vědomosti a schopnosti se zahraničními vrstevníky. V listopadu 2013 se sedm studentů oboru operátor dřevařské a nábytkářské výroby zúčastní dvoutýdenní odborné stáže v Lyceu Andrého Ampèra ve francouzském Vendôme. Každý den stráví nejprve šest hodin v dílnách, poté je čekají nejruznější společenské a sportovní aktivity i exkurze do firem. Ve stejném měsíci sedmíčka žáků oboru mechanik seřizovač absolvuje stáž na Slovensku ve Spojené škole Detva.

Domeček – chloubka klempířů a truhlářů

Třemošnice – Evropské peníze pomohly Střední odborné škole a Střednímu odbornému učilišti technickému v Třemošnici i v takzvaném projektu Domeček při výstavbě komplexního modulárního pracoviště pro učební obory klempíř a truhlář. Nákladem 4,8 milionu korun se podařilo pedagogům a žákům v průběhu dvaceti měsíců od října 2010 do června 2012 vybudovat vzorovou exteriérovou dřevostavbu, která je koncipována jako stavenice. Lze na ní provádět veškerou praktickou výuku klempířů a truhlářů.

Národní ceny – dokonale nastavené zrcadlo

Za kulisami

Třemošnice – Dvěma zcela mimořádnými oceněními z nedávné doby se pyšní SOŠ a SOU technické Třemošnice. Škole se totiž podařilo získat v roce 2011 Národní cenu kvality České republiky s titulem Excelentní organizace, v listopadu 2012 k ní přibyla také Národní cena České republiky za společenskou odpovědnost v oblasti veřejného sektoru!

Obě ocenění přebírali v historických prostorách Španěl-

ského sálu na Pražském hradi-
du za zvuků fanfár ředitelka Jana Sýkorová a její zástupce Roman Novotný. Slavnostní setkání vítězů se uskutečnilo pod patronací předsedy senátu Milana Stěcha a tehdejšího ministra průmyslu a obchodu Martina Kuby. Mimocho-dem – národní cenu České republiky za společenskou odpovědnost získali Třemošničtí jako vůbec první škola v republice!

Od října 2010 čerpala škola z evropských grantů v rámci projektů Operačního programu pro vzdělání a konkuren-

ceschopnost částku 24,5 milio-
nu korun. První projekt se zaměřil na kvalitu a efektivitu činnosti organizace. Druhý se orientoval na příkladný vztah ke společnosti a k naplňování principů udržitelného rozvoje v podobě aktivit nad rámec povinností.

„Je samozřejmé, že evropské peníze se musely v naší škole pozitivně projevit. Obě ocenění nepochybně představují její prestižní vizitku. Osobně je však považuji zejména za objektivně nastavené zrcadlo. Budete-li mít doma nakřivo pověšený obra-

zek, tak si toho možná nevšimnete, protože už tam takhle visí třeba pět let. I my v naší škole trpíme určitou „provorní slepotou“ a určité chyby nebo nepřesnosti nevidíme. Když jsme však v projektech s týmem lidí odpovídali na zhruba dvě stě šedesát otázek, najednou se ukázaly věci, kterých si předtím nikdo nevšiml, ale které bylo třeba změnit. Tato ocenění nám pomohla určitě ve zvýšení zájmu rodičů i dětí o studium na naší škole,“ hodnotí přínos obou úspěchů Jana Sýkorová.

Soustružníkem už jen na divadelních prknech

„Bavilo mě, že jsem byl schopen z kusu materiálu vytvořit výrobek,“ vysvětluje absolvent třemošnické školy Martin Veselý

Zpověď

Třemošnice – Čtyřladvaceti-
letý **Martin Veselý** – herec Národního divadla v Brně – už by snad od svého původně vystudovaného oboru nemohl být vzdálenější. Herecké ambice byly odjakživa silnější než ty technické, ovšem bohatá praxe vyučeného mechanika seřizovače se tomuto absolventovi třemošnické školy minimálně na začátku kariéry hodila například při stavění kulís.

Kdy jste v sobě objevil vlohy pro manuální činnost?

Musím říci, že už jako malý kluk jsem se pořád v něčem šfouřal. Ale nedá se říci, že bych tím rodičům až tak pomohl.

Co vás přimělo ke studiu oboru mechanik-seřizovač v Třemošnici?

Už v dětství jsem se chtěl věnovat herectví a jít studovat konzervatoř. Rodiče však měli za to, že bych měl nejdříve vystudovat nějakou „rozumnou“ střední školu. Pro mě bylo řemeslo jistota. Proto jsem šel studovat právě Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště technické v Třemošnici. Bydleli jsme tady, měl jsem to kousek domů. I můj starší bratr Milan zde vystudoval obor mechanik seřizovač. A on to na rozdíl ode mě dotáhl až na inženýra.

Co vás na tomto oboru bavilo nejvíc?

Bavilo mě, že jsem byl schopen z kusu materiálu vytvořit výrobek. Taky jsem byl

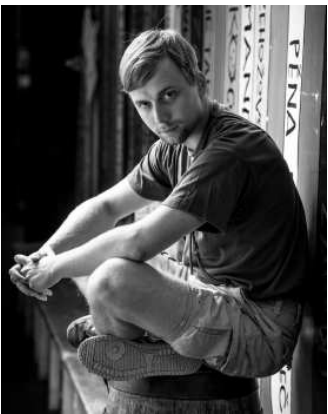
v dílnách šikovný, jak jinak. Právě z praxí a ze školních dílen mám spoustu zážitků, vlastně ty nejhezčí. Ale na ně je uvaleno informační embargo (*smích*).

Vzpomenete si na nějaký úkol nebo projekt, na který jste ze školy dodnes hrdý?

Určitě na šachovou figurku, kterou jsem vyrobil na CNC soustruhu. Udělal jsem však bohužel jen jednu, takže se žádná šachová partie nekonala.

Proč se dnešní mládež nehrne do učebních oborů? Bojí se pracovat rukama?

Mladí mají zřejmě pocit, že pokud vystudují právě obchodní akademii nebo gymnázium, vyhnou se tak manuální práci a myslí si, že je ře-

meslo méně platově ohodnoceno. Ono to tak ale vůbec není. Zásadně zde chybí informovanost.

Jak byste nalákal mladé školáky ke studiu řemesel a technických oborů?

V první řadě si musí uvědomit, že v tomto oboru najdou vždy uplatnění a mají jistotu práce. A také to neznamená, že když vystudují technický obor, například mechanik seřizovač, budou zbytek života stát u soustruhu. Možnosti uplatnění je v současné době mnohem víc. Když to porovnáte se mnou, mohou klidně skončit třeba v Národním divadle.

Vrátíte se někdy k technickému oboru?

Myslím si, že ne. Odjakživa mě to táhlo na divadelní prkna a jsem teď šťastný. Ale znalosti a dovednosti, které jsem ve škole získal, stále využívám, třebaže už jen jako kováček. Nebo když musím.

Můžete uplatnit svou školní

praxi v herecké přípravě?

Než jsem začal studovat JAMU, byl jsem několik let nadšeným ochotníkem. A musím říci, že určitá manuální zručnost se mi hodila. Přece jen si na scéně vše připravujete sami. Nyní jsem v angažmá v Národním divadle Brno a věřím tomu, že až budu jednou hrát soustružníka, třemošnická praxe se mi bude rozhodně hodit (*smích*).

Soustružník je vaše vysněná role?

Kdo ví. Pro mě je každá role vysněná.

Stránku připravili:

Eva Hromádková

Vladimír Zemánek

Foto:

autoři a archiv školy